



# DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Bucurosi de distribuire: Librăria Asociației Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu



Bine este cuvântat cel ce vine întru  
numele Domnului!

În ziua marelui praznic al Blajului, sărbătorirea celor trei sfinți Ierarhi, Patroni ai așezămintelor de nevestezită vrednicie din localitate, s'a dus în îndeplinire înălțătorul act al sfințirii preotului de Dumnezeu ales **Alexandru** întru episcop al Maramureșului.

Clopotele dela mareașă catedrală a Blajului străbun sună duios și cheamă lumea a lua parte în casa Domnului în cerească bucurie, cum Sionul românesc unit pe vecie cu neclăiita stâncă a vărhovnicului Apostolilor, pe care a așezat Cel restignit Biserica sa singur mântuitoare — primește în umilul preot al Blajului **Dr. Alexandru Rusu** prin punerea mânilor arhirești un vrednic urmaș al Apostolilor.

Venerabilul Mitropolit Vasiliu cu suflet de pază neadormită, neobositul apostol **Iuliu** al Gherlei—Cluj, cucernicul și cruditul **Alexandru** al Lugojului, după cuvintele celor chemați: „Cu vrerea Tatălui, cu ajutorul Fiului și cu puterea Spiritului Sfânt, se înalță acest onorat preot dela onorata preoție la onorata episcopie primesc cu sufletească îmbrățișare și sfântă sărutare pe alesul Promiei cerești la sinul lor și îl ridică la înalta treaptă a apostoliei episcopoești.

Ce clipe în veci neuitate! Se mișcă

inimile și pornesc lacrimile de cerească bucurie!

Episcopia Maramureșului își are mirele său.

Nu zăboește. Grăbește, fără întârziere să-și vadă mireasa sortită lui de cel Veșnic aleargă fără oboseală, ca cât mai încurând să vină în mijlocul fiilor săi sufletești din eparhia sa de Dumnezeu păzită a Maramureșului.

Il insotește Preasfințitul **Iuliu**. Calea ce ambii o parcurg dela Cluj până în Baia mare, cu drept curând se poate numi cale triumfală.

Incepând dela **Jibău**, granița noiei eparhii, nu este gară unde poporul credincios adunat în numărui imens să nu-i aștepte cu vie credință și inimă iubitoare.

Cu inimă induiosată, plină de recunoștință se desparte de arhireul **Iuliu** și cu suflet plin de dragoste fiască întimpină pe noul episcop **Alexandru** care la ficare gară îndreaptă mulțimei, blânde cuvinte de inimii cuceritoare.

În orașul **Baia mare**, îmbrăcat în strălucite haine de sărbătoare, la gară miile de oameni așteaptă pe cei doriți.

În ziua Intimpinării, praznic al Maicei

Domnului, în sfântul lăcaș de rugă al Catedralei se întimplă instalarea.

Fost'a aceasta o sărbătoare de suflete înălțătoare. De o parte recunoștința față de cel care în curs de 13 ani cu atâta grije duioasă ne-a păstorit, de alta parte alipirea iubitoare a noastră de cel, care cu atâta dragoste ne primește la sinul său ca adevărat Arhiepiscop — Părinte sufletească, pentru că el vine a ne chivernisi în numele veșnicului Arhiepiscop.

Fie deci binecuvântat și însoțit de belșugul darurilor cerești întru îngrijirea și conducerea la fericita veșnicie a sutelor mii de suflete, cari de azi în colo vor fi turma cuvântătoare a marelui Arhiepiscop de Domnul trimis.

Intru mulți ani Dispunetorul Sfinte !

## Biserica Unită este cea mai românească biserică.

În articolul din Nrul trecut al „Duminecei” căruia i-am scris în frunte titlul de „Dumineca Fariseului și a Vameșului”, s'a spus că nu a fost faptă mare în viața neamului nostru, care nu ar fi începută de Biserica Noastră sau la care n'ar fi luat ca partea cea mai mare, dovedindu-se că unde este adevărul dumnezeesc, acolo este și locul Neamului Nostru.

Acest adevăr vrem să-l punem înaintea ochilor cititorilor noștri, ca să cunoască cu toții că Biserica Unită este cea mai românească biserică.

1. Biserica Unită este biserica strămoșască a românilor, căci dela începutul formării Neamului, adică cam dela anii 200 până la anul 1054, adică un timp mai lung de 800 de ani toți românii, cași toate lumea l-au recunoscut de cap al întregii biserici creștinești pe urmașul Sfântului Petru în scaunul vlădicesc al Romei, pe părintele (papa) dela Roma.

În anul 1054, preoții și patriarhul grec dela Constantinopol, n'a vrut să mai asculte de urmașul lui Petru, pentru că a vrut să fie el tocmai așa de mare cași acesta și s'a rupt de Către el, ducând cu sine în rătăcire pe toate popoarele care erau aproape de Tarigrad, ducându-i cu sine, fără să știe și fără să vrea aceștia și pe Români.

Cărțile noastre bisericești, scrise încă pe vremea când nu era făcătura ruptura și care au rămas și în biserica ortodoxă, mărturisesc adevărul că Petru a fost pus de Domnul cap și temelie Bisericii. Acolo citim la Sfetilna din 16 Ianuarie: „și după mutarea numelui te-a chemat Petru ca pe o piatră tare și temelie bisericii.” Iar la Rugăciunea de iertăciune la mort (a II-a) citim: „Stăpâne mult îndurate Doamne Isuse Hristoase Dzeul nostru, care pe verhovnicul (mai marele) învățăcelilor și apostolilor tăi Petru ai zidit bisnrica ta, și i-ai dat lui cheile împărăției ceriurilor.” — Si totuși, ortodoxii care le cântă aceste în biserică în tocmai cași noi nu vreau să creadă că biserica și azi cași demult într'un lung șir de 800 de ani, trebuie să fie zidită pe Sf. Petru și credința lui.

2. Pe la anul 1700, când vlădiciei bisericii românești din Ardeal și preoții lor în mare parte s'au făcut calvini, aceia care au văzut că de sine nu se pot apăra împotriva puterii ungarilor care îi abătea dela lege, s'au întors la acel cap, de care în 1054, fără știrea și voia lor străinii i-au rupt, și i-au vărât în biserică, când limba bulgară când pe cea grecească...

Și de atunci, această biserică, reînțoarsă la matca de unde a plecat, ne-a învățat că suntem de neam roman, de limbă română, frați cu cele mai frunte neamuri din lume ceea ce până atunci vechea biserică cu limbă bulgărească și grecească cu preoți și călugări greci și bulgari — numită azi de către voi „strămoșască” — n'a lăsat să se spună și să se mărturiască nu cumva să se știe cum trebuia de toată lumea.

Această învățătură, știută poate și de alții — dar spusă, cu toată puterea sufletului și răspândită în lume numai de învățații și școalele Bisericii noastre, ne-a arătat că suntem de o viță mare și că trebuie să fim una... pre cum gândul acesta, adus în lume de a noastră biserică, ne-a și făcut una.

3. Iar când poporul românesc din Ardeal a fost apăsător și și zdrobit și ungarilor au vrut, prin legile lor, să ne unzurească pe toți, în 1848, unde s'a ținut adunarea cea mare a Românilor ca să se ridice împotriva uneltirilor streine? Nu la Blaj, la scaunul Mitropoliei noastre? Cine a fost marele învățat care a arătat drepturile Românilor în 1848? Nu a fost el oare un învățat al Bisericii noastre, Simion Bărnuțiu?

